

Semmit!

VISSZHANG - LX. évfolyam, 37. szám, 2016. szeptember 16.

A végkövetkeztetést illetően egyetértek Csizmadia Ervinnel: „2016 megértéséhez 2006-on keresztül vezet az út.” (*Az alma és a körte?*, *ÉS*, 2016/36., szept. 9.) Az összes többi mondata azonban könnyűszerrel cáfolható. Röviden: (hosszú) írása komplett tévedésgyűjtemény. És abban sem vagyok biztos, hogy jóhiszemű. Az alcímre, ha kérdés lenne – *Avagy mit tanulhat a mai a 2006–2010-es ellenzéktől* –, nemcsak azt kell felelnie minden tisztességes demokratának, hogy semmit, hanem azt is, isten őrizze meg Magyarországot attól, hogy demokrata ellenzék nélkül maradjon. (Csizmadia tanácsai csak a Jobbiknak válnának hasznára, azonban ők nála jobban tudják a leckét: sőt ismerik az ősforrást is.) A Fidesz ellenzéki tevékenysége éppen hogy lojális ellenzéki viselkedés nem volt, inkább klasszikus hatalommegragadás. Éspedig nem bolsevik stílusban (igazi forradalommal) rombolt le mindent, hanem fülkés változatban, mint a Duce vagy a Führer. Arra nem pazarol energiát a szerző, hogy a NER-re mint államformára néhány jó vagy rossz szót veszttegessen, pedig ha párbeszédet, együttműködést, horribile dictu tanulást javasol, akkor tudnunk kellene, kivel is barátkozzunk. Márpedig tigrissel barátkozni nemigen lehet, cirkuszi mutatványra is csak ritkán képes. Lelőni nem kell, de (ha kimerészkedett az erdőből) rács mögött a helye.